Taxa poştală plătită în numerar
conf. aprobării Nr. 36474/1941

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAŢIUNEA „ASTRA" BRAŞOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea unui comitet de redacţie.
Atelierele tipografiei „Astra" Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA 1838
GH. BARIŢIU ŞI SFINŢIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI DE ATÂŢIA URMAŞI, ÎN FRUNTE CU MUREŞENII

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
BRAŞOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorităţi şi Societăţi lei 600.
Anunţuri şi reclame după tarif.

Nr. 31 Inreg. Trib. Braşov S. II No. G. II. 71/942 — 23 Aprilie 1942 — Anul 105

Ziua biruinţii

de **V. Branisce**

Iarna neobişnuit de lungă şi timpul rece şi ploios au făcut ca în anul acesta să nu putem prânzui pe marele mucenic Gheorghe în mijlocul naturii, aşa cum o cere datina noastă strămoşească.

Ziua Sfântului Gheorghe, purtătorul de biruinţă, s'a împletit în vieaţa poporului nostru şi s'a legat de numeroase tradiţii, legende şi obiceiuri.

Şi faptul acesta se explică cu uşurinţă. In clipe grele, în clipe de hotărîtoare răspântii istorice, pilda luminoasă a mucenicului, căzut jertfă sub sabia necruţătoare a prigonitorului, a luminat paşii neamului, ajuns în cercare.

Asemenea ostaşului dârz şi hotărît în dreapta-i credinţă, care a suferit cazne, loviri nedrepte, umiliri, dar nu şi-a plecat capul în faţa călăului ci a susţinut cu tărie învăţăturile Mântuitorului, neamul nostru a ieşit învingător din toate încercările la care a fost supus. Pentrucă biruinţa adevărului este biruinţa credinţei şi dreptăţii asupra nedreptăţii.

Trupul mucenicului a fost doborît de sabia necredinciosului Diocleţian. Dar duşmanul nu a putut să sdrobească decât ceea ce era pământesc.

Puterea credinţei nu se poate învinge nici cu sabie, nici cu lanţuri, nici cu robie.

Ea răsare dincolo de prigoană tot mai vie, tot mai strălucitoare. După aproape două milenii, poporul român sărbătoreşte în mijlocul naturii — pe vrednicul ostaş alDomnului.

Şi când te gândeşti că împăratul nădăjduia ca prin această executare să pună capăt creştinismului!

Dar sfântul Gheorghe ne este atât de aproape şi pentru felul cum a ştiut să răpună pe lacomul balaur din iezerul Sirofinichiei.

Balaurul acesta era o adevărată năpastă pentru locuitorii Viritului. Faima lui înspăimântase Palestina. Şi nimeni nu putea ca să-l răpună, pentrucă balaurul răspândea în jurul său un duh otrăvit, omorînd pe toţi cei ce se apropiau de el; iar lăcomia lui era de nesăturat.

Pentru ca să scape pe fiica împăratului, sortită şi ea să fie răpită de balaur, sfântul Gheorghe a ridicat suliţa şi cu ajutorul Domnului a răpus acea fiară spurcată.

In semnul acestei minuni s'au ridicat la noi nenumărate lăcaşuri de închinare, în semnul acestei minuni cerem noi astăzi ajutorul slavei cereşti, pentru ca să scăpăm din ghiarele balaurului suflete nevinovate, căzute jertfă lăcomiei lui prădalnice.

———

Educaţie nouă

de **I. Bozdog**

Mi-a sosit zilele acestea un prieten vechiu pe care nu-l văzui mai bine de un an şi jumătate. A rămas să 'nfrunte valurile negre ce s'au abătut asupra satului său de naştere şi să-şi apere instituţiunile de binefacere create cu trudă grea şi puse în folosul mulţimilor, fără deosebire de limbă şi lege.

Cât de schimbat l-am revăzut şi câtă amărăciune nu se desprindea din fiecare cuvânt stropit cu lacrimi şi câtă căinţă

Ceea ce am reţinut din spovedania lui nu este tortura sufletească pentru durerile lui personale, ci, altceva îi contracta mereu toţi nervii feţei: atmosfera *de prea multă omenie*, pe care-o respira de câteva ore, *îl sufoca*.

Că ni s'a spus nouă că de aceea am fost drepţi şi blânzi, fiindcă eram siguri de trecătoarea noastră stăpânire pe aceste meleaguri — o înţelegem, — atunci când mâinile ne sunt ferecate, gurile amuţite şi oasele strivite, dar să v'o repete şi vouă celor ce aţi fost înjosiţi şi alungaţi, iar voi să închideţi la toate ochii... asta este ce mă sufocă mai mult chiar decât tot ceea ce e dat atâtora încă să tragă... *când voi sunteţi liberi şi fraţi ai noştri.*

Mi-a povestit apoi cazul lui Dorinel, fiul bunului meu prieten Gavril.

Dorin este un îngeraş, cu bucle mari, aurii, cu ochii albaştri şi vioi, care iubeşte toate gâzele şi gângăniile din lume. L-am văzut de atâtea ori la moşioara bunicului său alergând în capul gol, cu faţa îmbujorată, cu cămăşuţa descheiată şi pierzându-şi sandaluţele prin ierburile de coasă după fluturi şi cărăbuşi, pe care ajungându-i din urmă îi desmierda cu ochii, le gângurea mângăindu-le aripile şi incurajându-i să nu se teamă că nu le face nimic. Şi Dorin, a fost găsit *în sala de clasă* cu picioarele legate cobză, cu mâinile la spate strânse în fulare, iar în jurul gâtului înfăşurat alt fular mai gros mai lat şi strâns peste cuier. L-a găsit servitorul şcolii, îşi pierduse conştiinţa şi trupul era vânătăi de loviturile colegilor săi din *clasa I primară*.

———

Ultimele zile de ascenziune

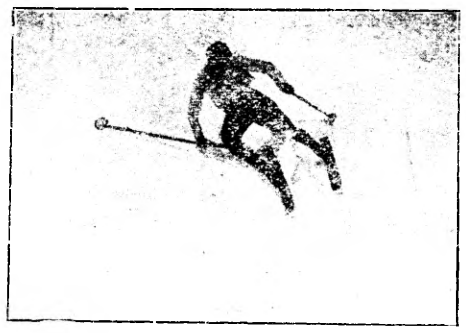

Era de aur a Europei

de **A. A. Mureşianu**

Recentul articol al d-lui Maurice Morel, membru al Institutului Franţei, în interesul unei împăcări franco-germane este unul din numeroasele manifestaţii din timpul din urmă ale marei noastre surori latine dela Apus care ne umplu de nădejdea apropierii, „erei de aur a Europei", visate de înaintaşii noştri. D-sa observă cu drept că tratatul franco-german dela 6 Decemvrie 1938, semnat „cu cele mai mari speranţe" şi cea „mai bună credinţă" de guvernul Reichului şi de reprezentantul Franţei, ministrul Georges Bonnet, a rămas literă moartă din cauză că „Conducătorii francezi care-şi primeau inspiraţiile lor pe de o parte din Anglia, pe de altă parte din Moscova, au rămas surzi la acest glas prietenos şi inteligent." D-sa citează şi următoarea declaraţie făcută atunci, în limba franceză de d-l Hitler unui ziarist francez: „Dacă mi-ar reuşi apropierea franco-germană, aşa cum o vreau eu, atunci aceasta va fi singura corectare demnă de mine. Eu voi descrie motivarea în marea carte a istoriei".

Problema franco-germană a fost mult timp considerată drept problemă capitală pentru viitorul şi pacea Europei. Evenimentele ultimilor ani au dovedit însă importanţa mult mai mare pentru reorganizarea şi pacificarea viitoare a Europei, a problemei monstruoasei alcătuiri de stat dela răsăritul ei semiasiatic, care a avut şi în trecut o influenţă atât de fatală asupra evoluţiei politicei ei.

— Continuare în pag. 3 —

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI"

CRONICA LITERARA

Abătându-ne dela drumul obişnuit, vom reproduce astăzi, din ziarul *Acţiunea* cu data de 31 Ianuarie 1942, *cronica literară* semnată de d-l *Perpessicius*, laureat al Premiului Naţional de literatură şi critică recunoscut, despre volumul *Moartea lui Pan* de Aurel Marin, colaboratorul nostru. Volumul a apărut în editura „Gazeta Transilvaniei".

Moartea lui Pan este un poem, nu numai de inspiraţie, dar şi de factură clasică. El aminteşte, în deosebi, poezia decorativă şi de clare contururi a parnasienilor iar din lirica noastră resuscită ecouri din poezia, de forme şi tonuri antice, a unui Macedonski şi Duiliu Zamfirescu. Mai interesant este însă a observa în ce măsură această nouă orientare a poeziei d-lui Aurel Marin se integrează celei dinainte şi care este, în realitate, nebănuita verigă de unire. Căci poezia de până acum a d-lui Aurel Marin a fost cu osebire poezia de notaţii şi de melodii intime ale unui spirit ce se complace mai mult în singurătate. „Insemnări despre lume, prieteni şi moarte" se numea una din ultimele culegeri poetice ale d-lui Aurel Marin şi titlul caracterizează de minune esenţa acestei poezii, care nu aleargă după străluciri exterioare şi nici după teme excepţionale. Un intimism, de calitate, care se reflectă şi în forma atât de discretă a stihurilor — iată categoria lirică de care ţine poezia d-lui Aurel Marin.

Paralel însă cu struna aceasta, şi poate chiar suprapusă, poezia d-lui Aurel Marin a cântat plăcerile singurătăţilor carpatice, atmosfera de reculegere şi de mister a peisagiilor silvestre, majestuoasa tăcere a catedralelor frumoase. O atare predilecţie trebuia, în chip natural, să-l ducă a cânta sufletul tăinuit al pădurilor, pe Pan însuşi, surprins în ultimele lui clipe, de decadenţă şi amurg. Urmând pe linia mitologică, moartea lui Pan este însoţită de reveniri la vieaţă şi de brusce întineriri, pe care poemul d-lui Aurel Marin le înregistrează în stihuri luminoase şi gravate, pare-că în marmoră. Două-trei strofe vor da o vagă idee despre calităţile formale ale poemului, ca şi despre simbolurile într'insul închise:

O mână neştiută l-a 'mbiat
Cu poame şi cu rouă de pe flori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tot satul

In compania 7-a găsesc un bătrân ce contrasta cu tinereţea celorlalţi.

Imbrăcat ţărăneşte, din echipamentul militar avea numai casca, ocheşte cu o puşcă învăţat de doi soldaţi.

— Dar D-ta, cine eşti şi ce cauţi aici.

— Păi, să vezi D-le ofiţer, răspunse el, după ce-şi scoase umilit casca, ăştia doi sunt feciorii mei. Ei au fost chemaţi la cătane; eu sunt singur, văduv de aproape 10 ani şi-i aveam pe băieţi alături de mine.

Mi-a fost tare rău fără ei. M'am gândit vreo două nopţi în şir după plecarea lor, când am închis ochii cât de cât, că poate ei vor fi chemaţi să lupte şi eu să stau acasă degeaba.

Până ce mi-am zis, să mă duc şi eu la cătănie că doar oi mai fi bun şi eu la ceva.

Şi iacătă-mă. Feciorii mă învaţă cum să trag cu puşca.

Impresionat de simplitatea povestirii am rămas aşa cu gândurile duse aiurea.

—Şi v'aş ruga Domnule ofiţer, dacă vine şi frate meu care-i mai bătrân ca mine cu 3 ani să-l lăsaţi şi pe el la compania asta, că dacă o fi să murim, barem să murim împreună.

Că noi Domnule, am fost să venim tot satul, dar ne-a oprit jandarii care ne-au spus că nu-i mobilizare ci numai cei chemaţi trebue să plece.

Dar noi bătrânii ne-am sfătuit că dacă nu-i mobilizare dar pământul nostru este în pericol, noi să mergem cu toţi.

Şi iacă aşa noi nu l-am crezut pe jandar şi am venit. Şi o să mai vină şi alţii.

— Bun. Să trăieşti moşule să-ţi trăiască feciorii, vei rămânea aici, nu ştim ce ne aduce ziua de mâne, dar am credinţa că atâta timp cât tot gândul ţării este aici la noi la hotare nu va putea nimeni să înfrângă hotărîrea de a ne apăra ţara şi Regele.

— Rămâi, cu noi.

— Să se dea mâncare ca la toţi ceilalţi, mă adresai ofiţerului comandant de ploton.

— Mulţumesc, Domnule. Eu n'am nevoie de mâncare, că din ce capătă cei doi feciori ai mei, avem destul cu toţii. Vă rog însă să daţi ordin să-mi dea o puşcă pe seama mea, că aiasta e a feciorului, vorbi moşul calm şi senin ca şi când ar fi spus o rugăciune de mulţumire Domnului.

— Moş Dumitri, ia-ţi puşca şi.... în emoţiunea clipei nu mi-am sfârşit cuvintele pentru a-mi exprima satisfacţiunea în faţa gestului de înălţător patriotism.

I-am luat mâna, l-am strâns în braţe şi l-am sărutat pe amândoi obrajii, aşa cum m'a sărutat pe mine tata, Dumnezeu să-l ierte, acum vreo 25 de ani, când m'am înfăţişat întâiaşi oară în uniformă de sublocotenent.

Lt.-col. C. Fortunescu.

———

Educaţia tineretului extraşcolar

de **Pr. A. Radu**

— Sfârşit —

Dar, chiar şi la tinerii, care după absolvirea şcoalei primare, rămân în sat, „la plug", situaţia nu-i mai strălucită, încât să apară ca de prisos o instituţie specială de îndrumare a lor. Intr'adevăr, satul de azi nu mai este cel de acum câteva decenii, satul patriarhal, cu moravuri severe, cu tradiţii puternice, cu acea disciplină, care exercită o mare autoritate asupra tuturor fiilor satului. S'au petrecut şi în vieaţa satului mari transformări şi nu din cele mai norocoase. Şi atunci se înţelege dela sine, că dacă autoritatea şcoalei a încetat, pentru aceşti tineri, iar îndrumarea părinţilor e slabă sau absentă, tradiţia satului nu-i mai impune, iar autoritatea şi disciplina premilitară apare numai la 18 ani, e firesc, ca educaţia lui să i-o facă „uliţa".

Şi se ştie ce influenţă nefastă exercită „uliţa" asupra tânărului. Iată un nou motiv, care legitimează crearea unei instituţii speciale de îndrumare a tineretului extraşcolar.

Ceea ce ne face să privim cu cea mai mare încredere noua muncă ce s'a pornit pentru educarea extraşcolarilor tineri, e faptul că în această acţiune, accentul se pune pe educaţie şi nu pe instrucţie. E vorba, aşa dară, în primul rând de educaţia tineretului extraşcolar şi numai în al doilea rând de instrucţia lui. De altfel, numai printr'o bogată şi persistentă acţiune educativă putem nădăjdui că se va realiza un progres real în rezolvarea fericită a mult discutatei probleme a tineretului. Când se va ajunge să se creeze caractere puternice, deprinderi solide, abia atunci vom putea spune că tineretul a ajuns pe drumul cel bun. Căci ceea ce e mai păgubitor nu este analfabetismul cărţii, ci cel moral. Şi apoi, nu trebue să uităm că un mare moralist din vechime a spus: „Spiritul copiilor nu este un vas pe care avem să-l umplem; ci este o vatră pe care trebue s'o încălzim".

Numai în modul acesta şi pe această cale „vom zidi din nou ce a fost surpat şi vom răsădi ce a fost pustiit". (Ez. 36 36) cum spune profetul Ezechil.

In ce priveşte îndrumarea tineretului, în deosebi al celui dela sate, nu pot să nu accentuez aici aportul bisericii pe acest teren. Intr'adevăr, biserica ardeleană, a fost preocupată în mod serios de educarea tineretului adult. Şi aceasta, într'o vreme, când nimeni, nici stat, nici societate particulară, nu se gândea la educarea tineretului rural. Astfel în Mitropolia Ardealului de multă vreme, şi aproape în toate comunele, a fost organizată societatea tinerimii adulte: „Sf. Gheorghe".

Aceste societăţi au activat şi au dat frumoase rezultate organizând producţiuni teatrale, coruri bisericeşti, şezători culturale, excursii, biblioteci, etc... Biserica ardeleană a făcut astfel, tot ce i-a stat în putere pentru o cât mai bună îndrumare a tineretului pe teren religios-moral, patriotic şi cultural. Ţinând seamă de posibilităţile ce le avea, ca şi de faptul că era singură cu munca pe acest teren, trebue să recunoaştem că, aportul bisericii în această privinţă, este considerabil şi că experienţa ei în acest domeniu nu trebue neglijată acum când însuşi statul a întreprins şi preluat acţiunea de îndrumare a tineretului. Biserica nu poate decât să se bucure când vede că o veche grijă a ei este îmbrăţişată de stat cu toate posibilităţile pe care le are la dispoziţie în această privinţă. In munca sa de îndrumare a tineretului, biserica a stăruit, cum era şi firesc, mai mult asupra laturei moral-religioase şi patriotice lăsându-se pe un plan secundar alte laturi ale educaţiei. Prin noua organizare, educaţia tineretului va îmbrăţişa în chip integral toate laturile pe care le presupune o completă îndrumare.

Desigur că ţinând seamă de toate acestea, rezultatele noii acţiuni, vor fi mai bogate.

Tineretul italian cântă: „Tinereţe, tinereţe, primăvara frumuseţii". Şi aşa este. Tineretul este semănătura de primăvară a unui neam. El e frumuseţea lui. Francezii spun că „Frumuseţea fără virtute e ca floarea fără parfum". De aceea, dorim tineretului extraşcolar român să fie nu numai frumos, ci şi virtuos.

Pr. **Aurel Radu**

———

Floarea Paştelui

Paştele-au venit
Paştele-au trecut,
Nici n'am auzit
Nici nu am văzut
Sbor de rândunea
La fereastra mea. —
Floarea Paştelui
Nicăirea nu-i.

Galbeni brebenei
N'au purtat acum
Smocul lor de chei
Peste-al crucii drum,
Doar de clopoţel
Trase-un ghiocel. —
Floarea Paştelui
Nicăirea nu-i.

Cel împodobit
Cu vlăstar de spini
Astăzi n'a primit
Dar dela grădini,
A găsit îngheţ,
A lăsat tristeţi. —
Floarea Paştelui
Nicăirea nu-i.

Ecat. Pitiş.

———

PREDICI ÎN PUSTIU

DRUMUL SPINOS

V'aţi întrebat vreodată de ce marii bărbaţi ai istoriei, care au inscris epoci de glorie în istoria ţării lor au fost, în majoritatea cazurilor, cei care s'au ridicat din păturile de jos ale societăţii şi mai ales din familii ţărăneşti bogate în copii. Fiindcă drumul spinos le-a oţelit voinţa, le-a ascuţit inteligenţa, le-a întărit muşchii. Drumul spinos al vieţii lor, în epoca copilăriei i-a făcut aşa de tari ca stânca, încât toate furtunile, care au venit apoi asupra lor n'au fost în stare să-i clatine. Un Beethoven, un Beniamin Franklin, un Napoleon Bonaparte, aparţin unor astfel de familii numeroase, care luptă din greu cu existenţa. Dar dictatorii de azi ai Axei? *Führerul* a rămas din fragedă copilărie fără părinţi trebuind să-şi câştige existenţa ca lucrător zidar în epoca dinaintea războiului mondial, iară *Ducele Mussolini* cu tată fierar-potcovar al satului a lucrat şi el în Elveţia ca zidar şi încă avea de atunci predilecţiune pentru înălţimi, căci îi plăcea la inaugurările marilor clădiri să aşeze el steagul în vârful edificiilor.

Dar chiar pentru noi oamenii mititei şi mediocri, rămâne în picioare acelaşi adevăr pe care *Mareşalul nostru* îl exprimă aşa în cuvântarea sa plină de adâncă filosofie practică din 30 Martie ţinută la Breaza, comandanţilor muncii tineretului român: *„Intâia mea grijă a fost să aduc pe toţi pe drumul spinos, dar totdeauna sănătos al muncii".*

Parcă un fir invizibil leagă pe toţi oamenii mari la olaltă, căci fiecare dintre ei au idei similare, doar le exprimă altfel. Ducele spune: *„Bisogna dramatizare la vita"*, caută să-ţi dramatizezi vieaţa, deci şi el vorbeşte tot de drumul spinos. Premierul englez Gladstone avea obiceiul să doboare singur copacii din pădurea sa, ca alături de munca prea confortabilă dela Preşedinţie să nu uite de drumul spinos al vieţii muncitorului cu palmele. Petru cel Mare al Ruşilor a muncit ca muncitor de rând la toate fabricile mari ale Europei, înainte de a se urca pe tron.

Deci acest adevăr pururea valabil pentru toate timpurile trebue să ni-l însuşim: *Numai trecând prin drumul spinos al muncii ajungem la o poziţie socială ce nu ne mai poate fi luată, la maturitate şi carieră ne putem menţine sănătatea, ne putem oţeli voinţa şi putem da întreg randamentul nostru de muncă şi putere de creaţiune.* O excursie aspră la munte, un sport de ski în Bucegi pe ger de iarnă nu are numai semnificaţia unei mişcări fizice, este strigătul sănătos după drumul spinos în o epocă caracterizată prin confort, calorifere, pat de puf şi somieră moale, fotolii moi de şezut şi de odihnit, somn tihnit după masă, trândăveala în pat 3—4 ore peste răsăritul soarelui.

Dacă nu suntem ţărani, dar soldaţi toţi orăşenii trebue să fim. Prin deprinderi tari să ne ferim de prea marele confort al vieţii la oraş. **Dr. M. Suciu-Sibian.**

Uimit, împărăteşte înfruptat,
Simte cum suie 'n trupuri noi fiori.

Nu vede deşi ochii şi-a deschis,
N'aude. Ridicat miraculos,
Umblând cu uşurinţă ca în vis,
Şi luându-şi naiul lepădat, de jos,

Sbucneşte-afară'n soarele de-amiazi
Cu'n chiot de triumf redobândit,
Un aer tare curge pe sub brazi,
Sărind, zărind, el pare 'ntinerit.

. . . . . .

Şi-apropie de buze naiul vechi
Şi suflă, se opreşte, suflă iar,
Dar nici-un sunet n'aude'n urechi.
Şi orice 'ncercare nouă e 'n zadar.

Desmetecit, dau busna amintiri:.
Arbori şi fluturi, păsăret şi flori
Şi nesfârşite, vaste unduiri,
De ierburi şi de ape, de culori.

Il sfâşie pierdute frumuseţi
Rămas în sbuciumarea-i neciintit
Se lasă seara cu uşoare ceţi
Pe trupul dintr'odată gârbovit.

Şi-i fericit când şi aşa, învins
Se simte de o nimfă sărutat,
Fără să ştie că a fost atins
De-o libelulă 'n sboru-i săgetat.

Sunt stilurile acelui cortegiu al iluziilor, ce însoţeşte orice agonie, de care nu scapă nici divinităţile fie ele mari sau mici, şi pe care d-l Aurel Marin l-a transcris în plastice şi insinuante strofe.

———

G. ŢEPELEA: *Instantanee.* Epigrame. Ed. „Lanuri". Mediaş.

In literatura ardeleană mai nouă, am descoperit şi un epigramist, un veritabil epigramist cu toate că d-l G. Ţepelea, s'o spunem dela început, şi-a făcut şi unele concesiuni.

Acest gen care, în pofida mulţilor detractori, aparţine literaturii de imaginaţie, presupune o perioadă de libertăţi ale scrisului beletristic, cum începea să se arate şi în Ardeal, acum câţiva ani. Autorului Instantaneelor nu-i lipseşte nici răutatea nici fineţea necesară. Deocamdată cată să luăm în considerare dozele în care şi-a oferit pilulele de duh.

Lăsând la o parte semnificativul *Destin,* precum şi pleonasmul *O prefer mai mult pe ea* (Unei scriitoare) ar trebui să ne oprim cel puţin la: *Hronică, Dramaturg, Unui multilateral, Unui lingvist, Pe o fotografie, Rugă, Lui V. Copilu-Cheatră, De săptămâna cărţii* şi *Pe mormântul unui poet.*

Oferim două mostre:

Unui lingvist . . .

. . . ce are o soţie limbută.

Ştii atâtea limbi maestre,
In lingvistică eşti mare.
Ce folos, când doamna ştie
Doar o limbă şi-i mai tare!

Rugă

Improvizată la banchetul Asociaţiei Scriitorilor Români din Ardeal.

Vă văzui aici la masă
Şi 'nălţai o rugă adâncă:
Doamne, fă ca Ardelenii
Toţi să scrie cum mănâncă!

Aurel Marin

———

Citiţi

Gazeta Transilvaniei

Era de aur a Europei

de **A. A. Mureşianu**

Continuare din pag. 1-a

Implinirea în anul acesta a 12 vecuri dela naşterea lui Carol cel Mare, (întemeietorul primului mare imperiu apusean ce cuprindea şi popoarele germane), care s'a încoronat la anul 800 la Roma împărat „roman", şi a distrus şi imperiul avar subjugător al strămoşilor noştri împărat, cu care se mândresc în acelaşi timp şi Francezii şi Germanii — căci el nu era mai puţin european, decât Francez sau German — ar trebui să formeze un prilej de meditaţie pentru toţi cei ce se îndoiesc de posibilitatea rezolvării conflictului secular dintre cele două mari naţiuni istorice.

Preponderanţa europeană a Franţei lui Henric IV, Richelieu, Mazarin şi Ludovic XIV, a lui Montesquieu, Condorcet şi Voltaire, a celor doi Napoleoni şi a lui Victor Hugo a fost în realitate mai mult o preponderanţă spirituală, decât politică, şi deci o preponderanţă firească corăspunzătoare misiunii istorice a popoarelor luminate, destinate a purta, în epoce anumite, facla civilizaţiunii omeneşti. Ea a continuat marea operă a Renaşterii italiene, care fusese şi ea continuatoarea marei opere culturale a antichităţii greco-romane,

Ce importanţă pot avea faţă de măreţia acestei misiuni istorice şi culturale a ei, stăpânirea politică a unor teritorii care au suferit în trecut influenţa expansiunii ei politice, dar a căror locuitori aparţin încă şi astăzi, în majoritatea lor, altei naţionalităţi ?

Adevărata misiune a poporului francez a fost şi este de ordin superior. Azi mai mult decât ori şi când el va trebui să-şi spună cuvântul său în lupta pentru pregătirea noii ere a Europei, eră prevăzută nu numai de unii din marii cugetători şi oameni politici ai Franţei din trecut, ci chiar şi de un Kant şi de un Fichte şi a cărei realizare a fost condiţionată, în primul rând, de pacea franco-germană şi de modeştii înaintaşi dela această Gazetă a Transilvaniei, care scriau în numărul ei 126 din anul 1884: „Omenirea va trebui să sufere şi să sângereze încă mult până ce va sosi era de aur a păcii europene, când pe ţărmii Rinului nu vor răsuna, decât cântecele paşnice ale secerătorilor şi culegătorilor de vii!"

Cartea de vizită a Bat. 17 Vânători de Munte

de **Vasile Levărdă**

In ţinuturi, în vremuri şi pe locuri ce nu se pot uita, a luat fiinţă Batalionul 17 Vânători de Munte undeva în judeţul românesc al Maramureşului, luna Augst 1939.

Unitate tânără, fără cazarmă şi fără drapel încă, născută în timpuri de războiu şi pentru războiu.

Pregătirea morală, materială şi instrucţia şi le-a făcut în munţi, pe frontieră cu ochii la inamic.

Rezultatul se vede din următorul ordin de zi:

Ordin de zi Nr. 105 din 23 Decemvrie 1941, al Brigadei 4-a Mixtă Munte.

Având în vedere Art. VII din Inaltul Decret Nr. 1932/941;

Având în vedere ordinul Nr. 11524 din 4 Dec. 1941 al Armatei 3-a, transmis de Corpul de Munte cu ord. Nr. 2791/941, prin care se face cunoscut că s'a aprobat decorarea Drapelului Batalionului 17 Vânători Munte cu Ordinul „Steaua României" Clasa IV-a cu Spade şi Panglică de Virtute Militară:

ORDON:

Conferirea ordinului „STEAUA ROMÂNIEI" Clasa IV-a cu Panglică de Virtute Militară DRAPELULUI Batalionului 17 Vânători de Munte, pentru a simboliza eroismul de care au dat dovadă ofiţerii, subofiţerii şi trupa acestui Batalion de Vânători de Munte în luptele dela: Ojevo, Nipru, Malaya-Beleusjerka.

In diferite acţiuni exercitate în aceste lupte Batalionul 17 Vânători de Munte a dat dovadă de eroism şi de spirit de sacrificiu demn de toată lauda.

Comand. Brig. 4-a Mixtă Munte
General (ss) *Gh. Manoliu*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ajutoarele distribuite de Consiliul de Patronaj

Consiliul de Patronaj a adunat pentru ajutorarea invalizilor, văduvelor de războiu, familiilor celor mobilizaţi şi familiile nevoiaşe, cu ocazia sărbătorilor de Paşti:

2856 ouă cu preţul de Lei 22.848.
1200 kg. făină populară Lei 29.171.
714 kg, slănină cu preţul Lei 183.512,
500 kg. zahăr cu preţul Lei 28.010.
Total Lei 263.541.

2 costume de haine bărbăteşti, 1 costum pentru copil, 1 rochiţă pentru fetiţă şi 2 cămăşi, s'au procurat pentru ajutorarea familiilor alor doi invalizi, la preţul de lei 19.585.

In preţ de total Lei 283.126.

Cantităţile de mai sus s'au repartizat astfel: de fiecare persoană s'a dat câte 2 ouă, 700 gr. făină, 500 gr. slănină şi 250 gr. zahăr, şi s'au repartizat la:

30 văduve de războiu cu 72 membri;
89 familii de mobilizaţi cu 344 membri;
327 familii sărace cu 1004 membri şi 2 invalizi cu 5 membri.
Total 448 familii cu 1425 membri.

Pentru soldaţii răniţi şi bolnavi din spitale s'au adunat:

20 kg. zahăr cu preţul de Lei 1.120.
2000 buc. ouă cu preţul de Lei 16.000.
20 kg. ulei cu preţul de Lei 1.702.
200 kg. făină lux cu preţul de Lei 13.400.
2½ kg. drojdie cu preţul de Lei 800.
160 bucăţi vopsele pentru ouă cu preţul de Lei 400.
50 litri lapte cu preţul de Lei 1.100.
Total Lei 34.522.

Din aceste articole s'au înroşit 1.600 bucăţi ouă, dând fiecărui soldat câte 6 ouă şi s'au confecţionat prin Manutanţă cozonaci.

Acest ajutor s'a distribuit prin Crucea Roşie, Filiala Braşov.

Tot spitalelor de răniţi s'a distribuit carnea dela doi porci şi doi viţei, după cum urmează:

Spitalul Militar kg. 62½ carne viţel; 2 carne porc, în valoare Lei 4.695.

Spitalul 152 kg. 42 carne viţel: 40 carne porc în valoare Lei 9.340.

Spitalul 157 kg. 15½ carne viţel; 14,300 carne porc în valoare Lei 3.373.

Total Lei 19.408.

In concluzie se constată că s'au distribuit ajutoare de Paşti:

La 1425 nevoiaşi, în valoare de Lei 283.126.

La 682 soldaţi răniţi şi bolnavi de Lei 51.930.

Total 2107 ajutoraţi cu alimente în valoare de Lei 335.056.

Din lumea largă

Sărbătorirea zilei de naştere a lui A. Hitler.

Ziua de 20 Aprilie a. c. a fost sărbătorită de către întreg poporul german ca un mare eveniment, împlinind marele lor Führer în această zi 53 ani de vieaţă.

La Radio Berlin Mareşalul Göring a rostit cuvinte omagiale şi a adresat poporului german un vibrant apel.

Reprezentanţii tuturor popoarelor în alianţă cu poporul german i-au adresat calde urări de bine.

Noul guvern francez.

După o lungă criză latentă mareşalul **Petain** *a rezolvat criza politică franceză încredinţând cu formarea guvernului pe* **P. Laval,** *fost prim-ministru al Franţei în mai multe rânduri.*

Fostul şef de guvern Amiralul **Darlan** *a devenit şeful suprem al armatei şi succesorul presumtiv al mareşalului* **Petain.**

Primăria Municipiului Braşov

No. 10301 1942
Serv. Financiar şi
Bir. Aprovizionării

Ordonanţa No. 20/1942

Noi, Primarul Municipiului Braşov;

Având în vedere dispoziţiunile art. 9 şi 64 din Decretul Lege cu No. 1215 pentru activarea producţiei, regimului preţurilor, reprimarea speculei ilicite şi a sabotajului publicat în M. O. Nr. 102, din 3 Mai 1941, cu modificările sale anterioare;

Având în vedere Decretul Lege cu Nr. 2759, privitor la stabilirea preţurilor, publicat în M. O. 235 din 4 Octomvric 1941;

Având în vedere decizia Minlsterului Economiei Naţionale Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării cu Nr. 338 publicată în M. O. Nr. 160 din 9 Iulie 1941;

Având în vedere avizul oficiului de aprovizionare al Judeţului Braşov cu Nr. 9449 din 30 Martie 1942.

Având în vedere faptul că preţul făinei integrale s'a majorat dela lei 21 la 23.40 prin ordonanţa noastră Nr. 13 1942,

Ordonăm

I. Cu data publicării prezentei ordonanţe se fixează pentru gris următoarele preţuri maximale:

a) Gris în mare . . . lei 23.40
b) Gris cu amănuntul . lei 28. -

II. Cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe, se abrogă dispoziţiunile relativ la preţul grisului din ordonanţa noastră Nr. 35 din 15 Decemvrie 1941.

III. Infracţiunile la prezenta ordonanţă se pedepsesc potrivit dispoziţiunilor Decretului Lege Nr. 1215 din 1941, cu modificările sale ulterioare.

Braşov, la 16 Aprilie 1942.

Primăria

Cronica sportivă

BRAŞOV

Foot-ball

U. A. B.—Izvorul 5:1 (2:1)

Pe terenul Metrom, în cadrul „Cupei României" s'a disputat matchul de foot-ball dintre U. A. B.—Izvorul, care s'a terminat cu rezultatul de mai sus. Surpriza acestui match, a fost că tinerii seceleni fără niciun fel de antrenament au putut rezista onorabil puternicei grupări U.A.B. Izvorul, pe lângă altele a mai dat dovadă de o disciplină exemplară, aşa precum puţine grupări din district o au.

Punctele au fost marcate pentru U.A.B. de: Gipe 2, Brătuc 1, Morariu 1 şi Bârlea 1. Stoian şi Moroianu dela Izvorul S'au remarcat: Mureşan, Nichita şi Costea II dela U. A. B. Stoian care a fost cel mai bun din 22, urmat fiind de Jinga, Boghici şi Moroianu, dela Izvorul. In urma ghinionului avut de seceleni rezultatul este pe merit. Iar spectatorii de cca 300 au admirat cele două puncte marcate de seceleni prin Stoian şi Moroianu. D-l arbitru Gh. Ionescu, după o plimbare făcută poate fără să vrea la Satulung şi retur şi-a făcut datoria excelent.

*

Matchul de foot-ball dintre U.A.B. —Izvorul conform deciziei FRFH. trebuia să aibă loc la Satulung. Era cazul şi chiar aşteptat ca sportivii seceleni să poată vedea o echipă ca U.A.B. pe terenul din Satulung. Dar un domn conducător dela Izvorul şi numai el s'a găsit în a sa mentalitate de sportiv să aranjeze ca acel match să se dispute la Braşov. Oare acel conducător nu vrea să ştie că în Satulung mai sunt îndrăgitori ai sportului cu balonul rotund? Insuşi arbitrul conducător al acelui match, s'a prezentat la Satulung conform telegramei C. C. A. Destul de regretabil acest fapt.

*

A. S. Voina—I. A. R. 3:1

Inaintea matchului U. A. B.—Isvorul, s'a disputat matchul amical dintre A. S. Voina—I. A. R. care s'a terminat cu rezultatul de 3:1 în favoarea primilor. Ne bucură faptul că apare pe terenurile sportive din nou cunoscuta grupare I. A. R.

*

In urma unor neînţelegeri ce s'au ivit între o parte dintre arbitrii braşoveni C. C. A. a numit în corpul arbitrilor din Braşov o comisie interimară care este compusă din d-nii I. Stan preşedinte, iar Gh. Puiu şi Ilie Rău membri. Este o comisie bine alcăiuită, dar rămâne de văzut ce hotărîri va lua d-l Stan deoarece d-sa este preşedinte şi la Districtul de Foot-Ball—Braşov.

*

Sportul cu balonul rotund în oraşul nostru este practicat de zece grupări sportive curat româneşti, şi cu elemente pur româneşti. Din toate momentele grele de astăzi, conducătorii acestor grupări, credem că vor înţelege pe deplin să susţină din răsputeri şi să muncească pentru sportul românesc şi pentru înflorirea lui.

*

DIN ŢARĂ

CUPA BASARABIEI

F. C. Rapid-Carmen	3:2
Sp. Studenţesc-Venus	2:0
U. Tricolor-Juventus	3:0

CUPA ROMÂNIEI

Cimentul-Ind. Sârmei	3:0
D. V. A-Fr. Română	3:1

DIN STRAINĂTATE

La Roma s'a disputat matchul internaţional de foot-baal dintre Italia-Spania, care s'a terminat cu rezultatul de 4:0 în favoarea Italiei.

Gh. Bucur

Informaţiuni

Un comunicat

Serviciul Presei de pe lângă Cabinetul Conducătorului Statului, continuând să ţină în evidenţă şi să semnaleze departamentelor şi instituţiilor de stat plângerile şi reclamaţiunile apărute în ziare, pentru a li se putea da soluţiile cele mai potrivite, a urmărit atent scrisul ziarului D-voastră.

Avem onoarea a vă face cunoscut că dintre semnalările D-vs. s'au mai cercetat şi soluţionat cele ce urmează:

— In Nr. din 25 Ian. a. c. se arată doleanţele pensionarilor publici din Braşov, care solicită armonizarea pensiilor.

Direcţiunea Generală a Casei de Pensii răspunde că doleanţele semnalate vor fi examinate cu toată atenţiunea şi soluţionate în cadrul legilor în vigoare.

Primiţi, vă rugăm, asigurarea distinsei noastre consideraţiuni.

Secretar general,
Ovidiu Al. Vlădescu

Director,
Dr. Aurel Gociman

*

Pentru nerespectarea măsurilor de camuflare

Următorii locuitori din Braşov au fost condamnaţi de Curtea Marţială Braşov, pentru nerespectarea dispoziţiunilor de camuflare:

Amendă şi cheltueli de judecată;

1. Emeric Borbely 1500 lei
2. Zöld Donáth 1500 lei
3. Roza Simion 1500 lei
4. Heinrich Lehman 2500 lei
5. Valdemir Cnet 700 lei
6. Moritz Orendi 2500 lei
7. Voiculescu Marin 700 lei
8. Samuel Gros 1500 lei
9. Margareta Kovacs 700 lei
10. Danciu Gavrilă 1500 lei
11. Gustav Mayerzeit 1500 lei
12. Corona Chimică 1500 lei
13. Ana Galibe 700 lei
14. Zereller Gh. 1500 lei.

*

Conferinţa d-lui Lt.-Comandor P. Popescu-Devesel

Conferinţa d-lui Lt.-Comandor *P. Popescu-Devesel* ţinută în ziua de 19 Aprilie a. c. în faţa unui public numeros a interesat extrem de mult pe participanţi. D-l comandor *Popescu* printr'o expunere clară şi bine documentată a făcut să tresalte auditorii de o justificată mândrie pentru brava noastră *marină*. Deşi modestă ca aparenţe de război a reuşit prin tehnica şi bravura ostaşilor noştri să facă să înceteze orice ameninţare în litoralul mării noastre de către numeroasa forţă navală bolşevică.

*

Pentru contribuabili

Ministerul de Finanţe cu ordinul Nr. 250.922 din 10 Aprilie 1942, face cunoscut că impozitele şi taxele de orice fel devenite exigibile la 1 Aprilie 1942, conf. art. 182 din Codul de Procedură Fiscală, se vor încasa şi urmări în anul fin. 1942/943, pe baza debitelor din anul precedent, în primele două luni ale anului financiar în curs.

Contribuabilii care vor achita debitele întregului an înlăuntrul primului trimestru, vor beneficia de o reducere de 7%.

Cei care vor achita debitul trimestrului în curs în primele 45 zile ale trimestrului, vor beneficia de reducere de 5%.

Contribuabilii care nu vor achita debitul trimestrului în curs, până la sfârşitul trimestrului, exceptând debitele provenind din taxe de brevet şi impozitul pe automobile, vor suferi o majorare de 2% pentru fiecare trimestru de întârziere.

Contribuabilii care nu vor achita debitul întregului an financiar vor suferi o majorare de 6% plus 1% de fiecare trimestru, până la maximum 10%.

---

de **Mardare Mateescu**

FRONTUL DIPLOMATIC

Pe câtă vreme coaliţia anglo-saxonă a încercat în zadar, pe tot timpul iernii, să-şi asigure un nou sistem de alianţe, pentru a fi în măsură să reziste presiunei puterilor Axei, acestea din urmă înregistrează un nou succes diplomatic, *prin constituirea în Franţa a unui guvern Laval.*

După şasesprezece luni de cumpănire între vechile metode de guvernare şi tendinţele înnoitoare ale Europei, mareşalul *Petain* a trebuit să constate că forma aceasta nu corespunde necesităţilor politicei interne şi externe ale Franţei, acordând în sfârşit d-lui *Pierre Laval* sarcina de a forma un guvern nou. Ţinând seamă de faptul că d-l *Laval* a întrevăzut cu mulţi ani înainte necesitatea pentru Franţa de a se descătuşa din aşa numita alianţă cu Anglia şi de a se apropia de ţelurile înnoitoare ale Germaniei şi Italiei, guvernul al cărui preşedinte este d-sa va urmări deci îndrumarea Franţei pe calea acestor de mult ridicate deziderate.

In noua orânduire a conducerii de stat franceze, mareşalul Petain păstrează funcţia sa de preşedinte al statului, cu dreptul de a învesti sau a îndepărta pe preşedinţii consiliului de miniştri şi de a aproba sau nu activitatea acestora. Amiralul Darlan, păstrează calitatea sa de succesor al şefului statului, dacă acesta n'ar mai putea satisface din diferite motive funcţiunea sa, dar nu mai face parte din cabinetul francez, luând comanda supremă a forţelor terestre, marine şi aeriene ale Franţei, calitate în care va putea participa la şedinţele consiliului de miniştri, atunci când se vor discuta chestiunile privitoare la armată.

Asupra d-lui Laval apasă astăzi răspunderea unei mari opere de înnoire şi îndrumare, atât în domeniul social, cât şi în cel de gospodărie propriu zisă, în vederea organizării administraţiei, producţiei şi aprovizionării. Din acest punct de vedere, cercurile germane privesc cu toată bunăvoinţa prezenţa d-lui Laval în fruntea guvernului francez, fiind bine cunoscute străduinţele d-sale de a lămuri Franţa asupra foloaselor noii ordine europene. Cercurile din Wilhelmstrasse ţin însă să sublinieze, că nu simpla chemare a d-lui Laval la guvern, ci succesul de care va putea să beneficieze în sensul noilor orientări, urmează să fie hotărîtor pentru punctul de vedere al Berlinului în ce priveşte raporturile imediate franco-germane şi problemele mai vaste pe plan politic şi militar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prima acţiune ofensivă germană pe frontul din răsărit

In ultimile zile au avut loc lupte importante în sectorul central şi nordic al frontului din răsărit. Detaliile acestor lupte arată că trupele germane au reuşit să decimeze mai multe părţi componente ale armatei 33-a şovietice, cucerind 45 localităţi şi aproximativ 1000 cazemate, după atacuri inverşunate, care au durat mai multe zile, împotriva unei rezistenţe sovietice dârze. In cursul acestor lupte, inamicul a pierdut peste 6000 de prizonieri şi peste 8000 de morţi, precum şi 170 de tunuri, 269 aruncătoare de grenade şi mitraliere şi 10 avioane care au fost capturate sau nimicite de armata de uscat.

După părerea cercurilor din Berlin, acest fapt e semnificativ pentru situaţia cea nouă, semnalată tot mai mult odată cu trecerea iernii. Operei de încercuire efectuată asupra armatei 33-a sovietice i se dă toată însemnătatea, după cum din marile pierderi sovietice se constată numărul ridicat al unităţilor puse în joc de Ruşi.

Luptele amintite, pot fi deci socotite ca prima acţiune ofensivă de proporţii mai mari întreprinsă de forţele germane după sfârşitul iernii. In legătură cu aceasta, se mai declară în cercurile germane că ştirile sovietice privitoare la succese în spaţiul Brianskului sunt lipsite de orice temeiu. Situaţia în acest sector este liniştită, neînregistrându-se acţiuni militare care să îndreptăţească pe Ruşi de a face asemenea afirmaţii.

Războiul aerian

Tot în ultimele zile a putut fi remarcată şi o inteţire a războiului aerian. In afară de operaţiile aviaţiei germane pe frontul de răsărit, care bombardează în mod regulat poziţiile şi concentraţiile de materiale inamice şi în afară de acţiunea flotei aeriene germane de-a-lungul coastelor caucaziene, sunt înregistrate atacuri aeriene ale Axei în Marea Mediterană şi deasupra teritoriului englez. In Mediterană au fost scufundate un vas petrolier, şase vase cu pânze şi un vas de patrulare. Raidurile deasupra Angliei au avut drept ţintă diferite instalaţii portuare şi marele port Routhampton de pe coasta de sud, unde au fost pricinuite pagube foarte grave.

Aviaţia britanică, la rândul ei a intreprins raiduri deasupra teritoriilor ocupate din Vest şi deasupra teritoriului german. A fost bombardat portul Hamburg şi instalaţiile industriale dela Augsburg. Cu acest prilej Englezii au pierdut 27 aparate, dintre care mai multe bombardiere cu patru motoare. Totodată una din escadrilele de aviaţie germane a înregistrat cea de-a 1000-a victorie.

Avioane americane deasupra Japoniei

Pentru prima dată dela începutul războiului dintre Japonezi şi Anglo-americani, avioane inamice sboară deasupra metropolei Imperiului Soarelui, atacând mai multe oraşe. Atacul a avut loc Sâmbătă după amiază, fiind interceptat de apărarea de coastă japoneză cu o oră înainte de sosirea aparatelor inamice deasupra solului nipon. Avioanele americane au fost întâmpinate de artileria antiaeriană şi escadrilele de vânătoare japoneze, care au doborît un mare număr de aparate inamice.

Atacul a fost dat asupra oraşelor *Tokio, Yokohama, Nagoya* şi *Kobe.* La Tokio mulţimea, crezând că e vorba de o demonstraţie de încercare s'a adunat, în număr mare în pieţe şi pe străzi, luând parte la amănuntele palpitantelor lupte. Pagubele cauzate aici sunt foarte mici.

Bombele incendiare aruncate la Kobe au rămas deasemeni fără efect, cele câteva incendii provocate fiind localizate imediat. In celelalte oraşe bombardate pagubele sunt de asemenea lipsite de însemnătate, iar victime omeneşti nu sunt.

Un comunicat special al guvernului, se atrage atenţiunea că familia imperială japoneză este teafără.

In legătură cu această acţiune a avioanelor inamice, se face observaţia că naţionalitatea multor aparate doborîte n'a putut fi stabilită, după cum se semnalează svonul că pe coasta de est a Japoniei ar fi fost scufundat un vas port-avion. Acest ultim amănunt ar indica faptul că avioanele americane şi-ar fi luat sborul de pe bordul acestui vas. Dealtfel nici ştirile din sursă americană nu semnalează locul de pornire al avioanelor care au bombardat Japonia.

Frontul din Birmania şi Filipine

In ultimele zile lipsesc amănunte despre desfăşurarea luptelor în Birmania. Un comunicat oficial japonez arată numai că se continuă presarea forţelor engleze către Nord şi că inamicul a avut pierderi considerabile în oameni, armament şi materiale diferite.

O ştire din sursă germană arată, că după indicaţiile serviciului britanic de informaţiuni din Calcutta, trupele britanice de pe frontul birman vor fi înlocuite cu trupe chineze, *„deoarece trupele britanice au nevoie de odihnă după atâtea lupte“*. Ştirea aceasta merită să fie şi ea ţinută în seamă, relevând faptul că Marea Britanie înţelege să folosească pe toate fronturile un număr cât mai mare de soldaţi străini, economisind cu grijă trupele de origină engleză.

In Filipine, luptele pentru curăţirea insulei Cebu au fost terminate, puoându-se capăt acţiunei inamicului care se refugiase pe colinele dela Sayao. Japonezii au mai debarcat în insula Panay, ocupând portul Capiz, situat în Nordul insulei.

Insula Panay prezintă o importanţă particulară, prin faptul că aci au fost amenajate de americani un număr de cinci aerodromuri, de unde se poate ajunge la Manilla după un sbor numai de două ore.

Continuă apoi lupta de încercuire a insulei Corregidor, unde se află asediaţi un număr de 13.000 soldaţi americani.

Frontul african

Frontul din Lybia unde se desfăşurau în ultimele săptămâni numai acţiuni aeriene şi arareori operaţii de recunoaştere terestră, se află din nou în inactivitate din cauza vremii nefavorabile. Furtunile de nisip foarte puternice, care bântuie la această epocă, stingheresc foarte mult orice iniţiativă. Aviaţia a reuşit să execute câteva bombardamente şi să doboare unele aparate inamice.

Redactor responsabil
ION BOZDOG

Tipografia „ASTRA“ Braşov, Str. Lungă Nr. 1.